

1303/1967 EFT. 14.4.67

Foreløbig oversættelse.
 Autentisk oversættelse fremkommer senere i
 De europæiske Fællesskabers Tidende.

Rådets 2. direktiv af 11. april 1967
om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter –
det fælles merværdiafgiftssystemets struktur og principper for dets anvendelse
(67/228/EØF)

Rådet For Det Europæiske Økonomiske Fællesskab har –

i medfør af traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab især artiklerne 99 og 100,

i medfør af rådets 1. direktiv af 11. april 1967 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgift¹⁾,

på forslag af Kommissionen,
 efter udtalelse af Det europæiske Parlament,
 efter udtalelse af Det økonomiske og sociale Udvalg,

i betragtning af følgende beveggrunde:

Ved at erstatte de omsætningsafgifter, der i øjeblikket er gældende i medlemsstaterne med et fælles merværdiafgiftssystem skal det opnås, at de i 1. direktiv opstillede mål kan realiseres.

Indtil beskatning af indførslen og afgiftsgodtgørelse for udførslen afskaffes, kan der tilstås medlemsstaterne en vidtrækkende selvbestemmelsesret med hensyn til fastsættelsen af afgiftssatsen eller de forskellige afgiftssatser.

I en overgangsperiode kan endvidere visse forskelle i principperne for medlemsstaternes anvendelse af afgiften tillades; der må imidlertid fastsættes egnede metoder for på den ene side at sikre konkurrenceneutraliteten mellem medlemsstaterne, og for på den anden side gradvis at begrænse eller fjerne de pågældende forskelle, for til sidst at opnå overensstemmelse mellem de nationale merværdiafgiftssystemer og dermed forberede virkeliggørelsen af de i artikel 4 i 1. direktiv nævnte mål.

For at systemet kan blive enkelt og neutralt anvendt og for at den normale afgiftssats kan holdes inden for rimelige grænser, må særordninger og undtagelsesforanstaltninger begrænses.

Efter merværdiafgiftssystemet er det ganske vist muligt i påkommende tilfælde af sociale eller økonomiske grunde at reducere, henholds-

vis forhøje, den afgift, der hviler på bestemte genstande eller tjenesteydelser, ved at differentiere afgiftssatserne. Indførelse af nul-satser er imidlertid forbundet med vanskeligheder, og det forekommer derfor meget ønskeligt at begrænse fritagelsestilfældene mest muligt og – for de tilfælde hvor lempelser anses nødvendige – at anvende reducerede afgiftssatser, der er høje nok til i almindelighed at give mulighed for fradrag af de i tidligere led betalte afgifter; dette fører i øvrigt i almindelighed til samme resultat, som opnås ved anvendelse af fritagelser under de kumulative flerledsaftgiftssystemer.

Det har vist sig, at det kan overlades til medlemsstaterne selv at fastsætte bestemmelserne for det store antal tjenesteydelser, for hvilke omkostningerne ikke har indflydelse på priserne på genstande, samt selv at fastsætte de bestemmelser, der kan anvendes på små virksomheder, i sidstnævnte tilfælde dog efter forudgående konsultation.

Det har vist sig nødvendigt at fastsætte særordninger for merværdiafgiftens anvendelse på landbrugssektoren og at pålægge kommissionen snarest muligt at forelægge rådet forslag herom.

Det er påkrævet at fastsætte et temmeligt stort antal enkeltbestemmelser med kommentarer, afvigelser og nogle udførlige principper for anvendelsen, samt at opstille en liste over de tjenesteydelser, for hvilke det fælles system er bindende; man har anset det for rigtigt at optage disse bestemmelser og den nævnte liste i tillæg, som udgør dele af dette direktiv –

udstedt følgende direktiv:

Artikel 1

Medlemsstaterne indfører efter et fælles system en omsætningsafgift, som i det følgende benævnes »merværdiafgift«.

¹⁾ Se side 1301/1967. EFT. af 14. april 1967.